

Katarzyna Czarnecka, Zbigniew Nowakowski

Oblin, gm. Maciejowice, woj. siedleckie. Stanowisko 5

Informator Archeologiczny : badania 21, 125-126

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Przebadano powierzchnię 80 m². Na głębokości około 40 cm uchwycono wyraźny zarys piecowiska dynarskiego ze śladami 95 pieców dynarskich o typowej wielkości kotlinki /Kotlinka świętokrzyska - 1/, zorganizowanego według wariantu 2 x 4. Stwierdzono podział piecowiska na cztery zespoły rozdzielone ścieżką o szerokości około 50 cm. Podział taki świadczyć może o prowadzeniu długofalowej, realizowanej podczas kilku sezonów, działalności produkcyjnej. Lewy ciąg piecowiska został częściowo zniszczony przez wczesnośredniowieczną chatę o wymiarach 3,5 x 2,5 m. W północno-zachodnim narożniku obiektu stwierdzono koncentrację ceramiki ze starszej fazy wczesnego średniowiecza i przepalona kamienie. W bezpośrednim sąsiedztwie piecowiska znajdowało się szereg zacieśniań o charakterze kulturowym. Ich wypełniiska zawierające rumosze żułowcy, rozkruszone fragmenty sztybów, węgiel drzewny i grapy, świadczą, że były to typowe jamy przypiecowiskowe towarzyszące zazwyczaj piecowiskom. Przy eksploracji jednej z nich znaleziono interesujący fragment cegły sztywnej o wymiarach 18 x 23 cm z zachowanym częściowo otworem dmuchowym.

NOWY RADUSZEC, gm. Krośno Odrzańskie
woj. zielonogórskie
Stanowisko 6

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury Materialnej
Zakład Archeologii Nadodrza
we Wrocławiu

Badania prowadził doc. dr hab. Grzegorz Domański. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko Kultury Łużyckiej i Luboszyckiej.

Stanowisko zostało odkryte w okresie międzywojennym /jako znalezisko luźne noża półksiężycowatego/. W trakcie badań powierzchniowych w 1986 r. na ścieżkach przeciwpożarowych w lesie znaleziono ułamki ceramiki i ciałopalenia. Cmentarzysko znajduje się na szczytowej partii rozległego płaskiego wzniesienia, znajdującego się na wysokim tarasie Bobru. Wzniesienie przecięte jest rozwidlającym się na nim liniami kolejowymi z Krośna Odrzańskiego do Gubina i Lubuska. Ślady cmentarzyska odkryto po dwóch stronach linii kolejowej do Lubuska.

W ramach badań rozpoznawczych objęta eksploracją ścieżką przeciwpożarową na długości 27 m /ma ona szerokość 1,6 m/ północną skarpą tora kolejowego. W wykopie o powierzchni 48,6 m² odkryto osiem grobów kultury luboszyckiej - 6 jamowych, popielnicowy i popielnicowy obsypany stosem. Wszystkie groby, których wyposażenie pozwala na określenie chronologii, pochodzą z II fazy kultury luboszyckiej /C₁/. W grobach 1, 2, 4, 7 odkryto ułamki grzebieni typu AI THDmas, a w grobie 6 grzebień typu B Thomas, ale przypuszczalnie z zapinką z VI grupy Almgrena.

W skarpie linii kolejowej odkryto dwa w różnym stopniu zniszczone groby popielnicowe kultury Łużyckiej z III o.s.b., wyposażone tylko w ceramikę.

Materiały i dokumentacja są przechowywane w ZAN IHM PAN we Wrocławiu.

Badania będą kontynuowane.

OBLIN, gm. Maciejowice
woj. śiedlecka
Stanowisko 5

Państwowe Muzeum Archeologiczne
w Warszawie

Badania prowadziła dr Katarzyna Czarnecka przy współdziałaniu mgr. Zbigniewa Nowakowskiego. Drugi sezon badań. Cmentarzysko kultury przeworskiej z młodszego okresu przedrzymskiego i wczesnego okresu wpływu rzymskich.

Przebadano 300 m² odkrywając 30 grobów ciałopalnych, w tym 19 popielnicowych i 11 jamowych. Uchwycono północno-wschodnią granicę cmentarzyska.

Najstarsze groby pochodzą z fazy A₂, najmłodszy ze schyłku fazy B₂. Z grobów z młodszego okresu przedrzymskiego pochodzą dwa miecze jednosieczne /z fazy A₂ grób 65 i z fazy A₃ grób 53 a/, miecz obojeczny w pochwie /grób 45a/, umbo typu 6 wg Bohuska i wysokie, stożkowe zbliżone do typu 8 wg

Bohnsacka, mały imacz, liczne groty, jeden wyciśnięty faliście zdobiony wytrąconym ornamentem /grób 66/, szydła, noże, igły, zapinka miseczkowata ze schodkowym ażurowym na pochewce /grób 45/, zapinki typu M oraz szpila żelazna z otworem na główce.

Z fazy R₁ pochodzą dwie zapinki brązowe, mała trąbkowata i typu A 66, umbo typu S wg Jaħna i wąski imacz z kolistymi płytkami do nitów. Najwięcej pochówków pochodzi z fazy R₂. Do najciekawszych zabytków należy szklany puchar typu E 185 /grób 52/, dwa importowane prowincjonalnorzymskie miecze - groby 52 i 45b/, jeden z inkrustowanym brązem przedstawieniem Marsa, liczne groty, umbo wyłącznie typu 7a, imacze z wachlarzowatymi płytkami do nitów, noże, krzesiwa, ostrogi. Na uwagę zasługuje mały trott z ządziorami i ostro zakończonym, lekko odgiętym "wąsem" odchodzącym od zakończenia tuleji /grób 45b/. Stosunkowo niewiele jest zapinek, jedynie dwa egzemplarze - żelazna zapinka o esowatym kabiaku z tulejkami nałożonymi na sprężynkę /grób 67/ i żelazna zapinka 8 serii V grupy Almgrena /grób 45b/. Dość liczne są żelazne sprzączki półkoliste. W grobie 45b znaleziono dwie żelazne sprzączki z rozwidlanym kołcem, w tym jedną ze śladami inkrustacji srebrem.

Materiały z badań złożono w PMA.

Badania będą kontynuowane.

CURY, gm. Czersk
wój. Bydgoskie
Stanowisko 1

Uniwersytet Łódzki
Katedra Archeologii

Badania prowadził dr Tadeusz Grabarczyk. Finansował Uniwersytet Łódzki i MKZ w Bydgoszczy. Dwudziesty drugi sezon badań. Cmentarzysko płaskie i kurhanowe Kultury wólbarackiej.

Przebadano obszar 150 m² odkrywając zaledwie 3 groby szkieletowe /nr 546-546/. Badania prowadzono w południowej i południowo-wschodniej części cmentarzyska.

Jeden tylko pochówek zawierał wyposażenie pozwalające datować go na okres późnorzymski.

Dokumentacja i materiały znajdują się w Katedrze Archeologii UL oraz w Biurze Badań i Dokumentacji Żytków w Bydgoszczy.

Badania będą kontynuowane.

O. LONKI
w j. wrocławskie
Stanowisko 1

patrz
neolit

F. WŁOHO, gm. Czarniejewo
w j. poznańskie
Stanowisko 16

Muzeum Początków Państwa Polskiego
w Gnieźnie

Badania prowadził mgr Czesław Strzyżewski. Finansowało Muzeum Początków Państwa Polskiego w Gnieźnie. Trzeci sezon badań. Osada z okresu wpływów rzymskich, ślady osadnictwa neolitycznego, osada wczesno- i późnośredniowieczna.

Złożono wykopy o powierzchni 175 m², długości 50 m, a szerokości 2,5 - 5 m, przecinając wzdłuż osi W - E północny skraj osady.

Odkryto dwie dalsze podziemianki, usytuowane na osi W - E, których konstrukcje wspierały się na słupach, a ściany były uszczelnione gliną. W podziemiance nr 5 odkryto pod warstwą rumowiska zniszczone palenisko gliniane, która tworzyła glina częściowo w postaci zwartej płyty z fragmentem "cegielek" kształtu owalnego lub kolistego. Prócz tego odkryto 17 palenisk i jedną jamę?/ z polepą oraz pozostałości zniszczonych obiektów z epoki neolitu.